

af personer, der opererer som redningsdykkere i de danske havne.

Dansk Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Sonja Albrink (CD):

Og det kan CD også.

Morten Helveg Petersen (RV):

Uddannelse af et tilstrækkeligt antal redningsdykkere med de nødvendige kvalifikationer er en forudsætning for, at beredskabet kan fungere effektivt. Med lovforslaget skabes der de fornødne rammer for en målrettet uddannelse for redningsdykkere, der er uddannet til at dykke på lavt vand, og det er vi umiddelbart positivt indstillet over for i Det Radikale Venstre.

Vi tror og håber på, at der med de foreslåede ændringer bliver skabt bedre rammer for dykkeruddannelsen, og at det giver et velfungerende og sikkert redningsberedskab.

Vi kan støtte forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg skal meddele, at Kristeligt Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Tom Behnke (FRI):

Frihed 2000 kan ligeledes støtte lovforslaget. Vi synes, det er godt, at der bliver taget hånd om problemstillingen nu. Vi har jo flere gange efterlyst, at der skete noget på det her område, og vi er glade for, at ministeren har taget et initiativ.

Vi havde gerne set, at ministeren var gået længere endnu, men forslaget her vil ubetinget modtage vores støtte. Vi håber så, at vi med tiden måske kan få det lidt mere blødgjort i kanterne i forhold til loven, sådan at også andre kan få lov til at træde til, hvis de er tættere på uheldsstedet, end de officielle redningsdykkere er. Men den debat er jo i fuld gang allerede, og den debat regner vi i Frihed 2000 med vil fortsætte.

Men vi støtter altså forslaget, som det ligger.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare meddele, at Enhedslisten også kan støtte det her forslag.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Hr. Tom Behnke ville gerne have, at jeg vovede mig længere ud. Det skal man jo være varsom med; det kan dette forslag vidne om.

Jeg er meget glad for den positive modtagelse, der har været af forslaget, for der er jo faktisk tale om, at vi balancerer mellem nogle meget væsentlige hensyn, både et ordentligt og sikkert uddannelsesniveau og så dykkernes egen sikkerhed, sådan at vi kan få et tilstrækkeligt og ordentligt beredskab, og at både dykkerne og dem, det handler om, dem, der skal reddes, kan have de optimale betingelser.

Den eneste ting, jeg vil bemærke er: Der har været et par ordførere, der har spurgt, om den supplerende redningsdykkeruddannelse alene skulle finde sted i AMU-regi. Der vil jeg blot henvise til bemærkningerne, hvor der nederst på side 3, anden spalte, er angivet, at kurset eventuelt også vil kunne erstattes af andre kurser af tilsvarende indhold, og indholdet tænkes beskrevet i bekendtgørelsesform. Så det kan vi faktisk allerede have afklaret her med henvisningen til bekendtgørelsen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af lovforslag nr. L 105: Forslag til lov om erhvervsservice.

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 1/12 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Forslaget til lov om erhvervsservice er et klart udtryk for grundlæggende tanker i den socialdemokratiske erhvervspolitik, nemlig at sikre nogle gode rammer, men at undlade direkte konkurrenceforvridende tilskud.

Der er skabt et stort antal initiativer, som alle har et dobbelt erhvervspolitisk sigte, nemlig at forbedre lovgivningskvalitet og lette de administrative byrder, populært kaldet bøvl.

Lovgivningen må også afspejle den hverdag, der er virksomhedernes. Når man tager de mindre og mellemstore virksomheder nærmere i øjesyn, opdager man, at mange foretrækker at lade andre stå for administrationen, altså populært sagt at betale sig fra det ude i byen. Derfor har lovforslaget her til formål at give virksomhederne mulighed for at overlade administrationen til professionelle.

Dette tilbud kommer som sagt til at hedde erhvervsservice, altså et offentligt tilbud om at skabe rammerne for en kvalitativ ny administrationsbranche. Virksomheden, som vælger erhvervsservicekonceptet, kan overlade eksempelvis lønadministration, finansbogholderi, indberetninger og betalinger til en privat leverandør af erhvervsservice. Kontakten til myndighederne kan således gå gennem denne leverandør.

Fordelene ved den nye ordning er mange, ikke mindst fordi virksomhederne så kan koncentrere sig om det, de er gode til: at producere varer eller ydelser inden for deres kerneområde.

En konference, som i slutningen af oktober blev afholdt af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen med 120 deltagere, hvoraf mange havde deltaget i styrelsens testforøg, viste, at virksomhederne kan spare mellem 2-8 timer ugentlig ved at overgå til erhvervsservice, svarende til mellem 2/3 eller 3/4 af deres nuværende administrative arbejde.

Lovforslaget forudsætter, at der etableres såvel en 3-årig godkendelsesordning for leverandører af erhvervsservice som en 3-årig puljeordning, som skal fremme erhvervsservicemarkedet. Der skal en godkendelsesordning til for i hovedtræk at sikre en bred tilslutning af leverandører for at gøre markedet gennemsigtigt, så konkurrencevilkårene bliver gennemskelige for kunderne, og for at sikre, at leverandørerne følger det, der anses for god skik i branchen.

Hensigten med at skabe en erhvervspuljeordning er at forhindre, at ordningen skal snuble i starten af økonomiske årsager, når virksomhederne skal etablere den fornødne informationsteknologiske platform ved overgang til erhvervsservice. I almindelighed er mindre virksomheder ofte lidt fedtede med at bruge penge til administration, således at erhvervsservice-

ordningen kan risikere at strande af økonomiske årsager. Ministeren omtaler ordningen som en kickstart, hvilket er et udmærket og dækkende udtryk. Virksomheder med fra 1-10 ansatte kan af puljeordningen få medfinansieret op til 80 pct. af udgifterne til etablering eller opgradering af deres IT. Denne medfinansiering forekommer at være en fornuftig offentlig investering i en ny branches første år.

Under høringsrunden er der fremsat en del interessante kommentarer fra de høringsberettigede parter, men væsentligst af alt er, at der i brede erhvervskredse er støtte til forslaget. Det har været spændende at læse de mange helt overvejende positive høringssvar.

Dog kan jeg ikke lade være med at undre mig over, at Dansk Industri blot konstaterer, »at forslaget er inderligt overflødigt, at intet påviser, at initiativet er til gavn for virksomhederne«. En helt igennem negativ indstilling til noget, som jf. førnævnte konference påviseligt letter de mindre virksomheders administrative byrder. Men måske er det netop, fordi de er små, at Dansk Industri finder det overflødigt.

Uden at være polemisk er jeg meget spændt på, om alle de partier, som normalt bryster sig af deres erhvervsvenlighed, her vil følge hovedparten af erhvervslivets indstilling og ligesom Socialdemokratiet stemme for forslaget.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Jeg har lige hørt den socialdemokratiske ordfører omtale de mindre virksomheders problemer, og at det var dem, man godt ville være med til at løse problemerne for. Heri er vi i Dansk Folkeparti enige med Socialdemokratiet.

Så har jeg et enkelt spørgsmål til ordføreren: Der står i lovforslaget, at det alene omfatter virksomheder med ansatte, 1 eller op til 10. Hvordan kan man forsvare, at ikke enkeltmandsejede firmaer også får mulighed for at få hjælp til denne administration?

Og det sidste spørgsmål: Grænsen er sat til 10 ansatte, hvorfor ikke 12, 15 eller 20?

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

At det ikke er 0 ansat, men 1 ansat, har selvfølgelig noget at gøre med, at forslaget indebærer lønadministration, og det vil der jo ikke være i en enkeltmandsvirksomhed med 0 ansatte. Det var et svar på den side af sagen.

Så kan man selvfølgelig altid diskutere, om man skal stoppe ved 10 eller 12 eller 15. Nu har vi vedtaget at stoppe ved 10 på det her område. Men skulle det under udvalgsarbejdet vise sig, at vi skulle ende på 12, hvis vi alle sammen her i salen kunne blive enige om det, så var det da muligt, vi nåede det.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er en videreførelse af hr. Egil Møllers spørgsmål og svaret fra den socialdemokratiske ordfører, for hvor er forskellen til en enkelt mand, der driver sit firma i anpartsselskabsform? Er der så en ansat, eller hvad er der? Det er der jo i juridisk forstand, og hvorfor skulle han så ikke lige så vel have lov til at bruge den her ordning, hvis han kørte det som personligt ejet firma?

Jeg formoder, at han kan, selv om han er den eneste ansatte i sit eget anpartsselskab. Jeg synes, der er en divergens dér.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Jamen det er jo to forskellige juridiske enheder, vi har at gøre med, nemlig at et anpartsselskab er et selskab, som i det her tilfælde den, der har taget initiativ til oprettelse af en virksomhed, lige så godt kunne have gjort til en enkeltmandsvirksomhed. Jeg går ud fra, det er det, hr. Ole M. Nielsen mener.

Men klart at vedkommende er omfattet af den ordning her på grund af, at man er ansat. Ja, der er 1 ansat.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg kan stadig ikke forstå det rimelige i det her, fordi lønadministration er dog kun en del af det, som man ønsker at løse ved den ordning her, og der er da mange mennesker, der starter en virksomhed op personligt og har masser af bøv! med administrative funktioner.

Man kan da sagtens sidde og drive eksempelvis en ganske omfattende eksport-/importvirksomhed eller et mindre håndværk osv. og skal lave alle de der indberetninger. Hvorfor skulle den med 0 ansatte ikke have? Jeg fatter ikke forskellen. Den eneste forskel er lønadministrationen.

Kim Andersen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Svend Erik Hovmand, ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på Venstres vegne tilkendegive vores indstilling til lovforslag om erhvervsservice, lovforslag nr. L 105.

Ingen skal være i tvivl om, at vi i Venstre nærer stor bevågenhed for de små og mellemstore virksomheder, at vi ønsker at lette tilværelsen for dem, og lovforslaget her er nok set ud fra en socialdemokratisk vinkel et forsøg på at minimere deres administrative bøv!.

Men når vi skal gøre regnebrættet op, plusser og minusser i lovforslaget, så må jeg alligevel konkludere, at vores grundlæggende indstilling er, at vi siger nej tak til tilskud, vi vil hellere have mindre bøv!. Det er faktisk det, det drejer sig om.

Ingen kan være i tvivl om, at vi har en socialdemokratisk ledet regering, der holder de socialistiske dyder i hævd. Da erhvervsminister Pia Gjellerup tiltrådte for 2 år siden, lovede ministeren at reducere de administrative byrder med 25 pct. over 3 år. Selv om der endnu mangler 1 år, erkender ministeren allerede i dag, at ministeren ikke kan leve op til det.

Men den socialdemokratiske regering fornægter sig ikke. Man giver bare et skatteborger-tilskud til endnu en ny ordning og nogle nye kontorer, så er problemet løst, mener erhvervsministeren øjensynlig. Alle ved, at det absolut ikke er tilfældet. Vi får jo ikke færre administrative byrder af, at der oprettes nye tilskudsordninger, tværtimod. Vi får heller ikke større retfærdighed af, at nogle kan få tilskud til IT-apparatur, mens andre ikke kan.

I det hele taget må vi sige til ministeren og regeringen, at det ikke er flere nye tilskudsordninger eller flere smarte administrationsløsninger, der er brug for. Det, der er brug for, er færre administrative byrder. Kort og godt mindre bøv! og færre byrder, så danske virksomheder kan klare sig bedre på et sundt og naturligt grundlag både herhjemme og i udlandet.

I Venstre er vi modstandere af at afskaffe den administrationsgodtgørelse, der skal være med til at finansiere nærværende lovforslag. Men vel at mærke på en måde, som giver finansministeren en varig fortjeneste i forhold til modydelsen, og samtidig tager man penge fra de allermindste virksomheder og giver til de større virksomheder med op til 10 ansatte.

Det anser vi for at være en stor urimelighed, og vi er derfor negativt indstillet over for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Nu ved jeg godt, at Venstres ordfører, hr. Kim Andersen, er substitut i dag, men jeg kan alligevel ikke lade være med at spørge om et par ting.

Gør det ikke indtryk på hr. Kim Andersen, at undersøgelser viser, at mindre virksomheder kan spare op til 8 timer ugentlig på det administrative bøvlg ved at tilslutte sig en erhvervs-service? Gør det ikke indtryk på hr. Kim Andersen, at omkring 50.000 af et potentiale på 85.000 virksomheder er interesseret i erhvervs-service?

Og til sidst: Gør det ikke indtryk på hr. Kim Andersen, at langt den overvejende del af de mange hørings svar fra erhvervslivets brancheforeninger, når vi lige ser bort fra Dansk Industri, er positive over for erhvervsservice?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg er også klar over, hr. Kim Andersen er substitut, og med respekt for de spilleregler, der i øvrigt gælder, så alligevel: Hr. Kim Andersen taler varmt og længe om administrationsgodtgørelsen, og den kan man jo sige mange ting om. Det, der forbavser mig, er, at forinden har hr. Kim Andersen udtalt sig meget kritisk over for tilskud i al almindelighed.

Derfor lyder spørgsmålet til hr. Kim Andersen: Hvilke erhvervspolitiske visioner ligger der bag administrationsgodtgørelsen? Hvordan ser hr. Kim Andersen og Venstre i erhvervspolitisk regi, at administrationsgodtgørelsen kan være en central brik? Er den ikke udtryk for et helt almindeligt tilskud, som efterhånden næsten kun gælder i landbrugssektoren?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Det gør altid et ganske betydeligt indtryk på mig, når hr. Frode Sørensen argumenterer, oftest i hvert fald.

Som jeg også sagde i min ordførertale, så er vi ikke i tvivl om, at det her fra regeringens side kan opfattes som et forsøg på at hjælpe de mindre virksomheder med det administrative bøvlg, de har. Men lovforslaget løser jo ikke det grundlæggende problem.

Det gør derimod den tiltrædelseserklæring, som ministeren kom med for et par år siden om at reducere antallet af bekendtgørelser og regelsæt med 25 pct. Og derfor er det her kun at lægge sminke over det reelle problem. Vi vil meget hellere tage fat om det reelle og sørge for at afbureaukratisere de regelsæt, som de mindre virksomheder lever under.

Til hr. Morten Helveg Petersen dette, at administrationsgodtgørelsen også er udtryk for tilskuds Danmark. Det er erkendt. Men det er dog en godtgørelse, der går til de små virksomheder, og som kan bruges på deres præmisser til at nedbringe nogle omkostninger ved administrationen af det omsiggribende bureaukrati og indrapporteringsarbejde, der påhviler de små virksomheder i forhold til myndighederne.

Det er dog et andet regelsæt og en anden tænke måde end det her. Det her er til nye virksomheder, som man skal nurse og servicere, for at de små virksomheder kan overleve de regelsæt med indrapporteringer, som de bliver pålagt af myndighederne.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Hr. Kim Andersen svarede jo ikke på spørgsmålet. Hr. Kim Andersen svarer jo ikke på, hvordan i alverden man kan se en eller anden langsigtet erhvervspolitisk vision eller strategi i en administrationsgodtgørelse. Det er jo penge, som man giver ud med den ene hånd i form af et tilskud til mere eller mindre tilfældigt valgte virksomheder. Hvad er det, der ligger af visioner i det? Venstre burde i virkeligheden være glad for at fjerne det tilskud, ligesom Venstre – går jeg ud fra – arbejder for fjerne tilskud på en lang række andre områder.

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Kim Andersen: Når det nu påviseligt er sådan, at virksomhederne sparer mellem 2/3 og 3/4 af deres administration ved at tilslutte sig erhvervsservice, hvis det er sminke, tror hr. Kim Andersen så ikke, at vi alle sammen godt kunne lide at komme hen til den sminkøse?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jo, og nogle vil have mere brug for det end andre.

Men det ændrer ikke ved, at det er tilskud til, at endnu en gruppe servicevirksomheder kan skyde op for at servicere dem, der står for produktionen og arbejder i det virkelige liv, kan skyde op, arbejde, florere, vokse og kræve omkostninger, for at vi kan få løst de indrapporteringsforpligtelser, som kommer i en lind strøm.

Til hr. Helveg Petersen: Altså det er jo morsomt, at det her skal gøres til en erhvervspolitisk debat om Venstres visioner. Det er sådan set flot, og det vil vi gerne medvirke til, når den sag kommer på dagsordenen, men vi har nu altså aldrig gjort hverken administrationsgodtgørelsen eller det lovforslag, vi har til behandling, til et spørgsmål om visioner på erhvervsområdet. Havde det været dagsordenen, så havde talen fra Venstre naturligvis været en anden, og vi medvirker gerne i sådan en diskussion, når det er opportunt, for der har vi noget at byde på. Det tror jeg også spørgeren er klar over.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Da den første borgerlige regering tiltrådte i 1982 hed det sig, at det skulle være lettere at være dansker. Et sympatisk slogan, som vi jo alle kan bakke op bag.

I den her debat om administrative byrder er der meget snak om, at bøvlet skal væk, og det tror jeg godt alle kan bakke op bag.

Mine spørgsmål til Venstres ordfører er: Hvad er det præcis for regler, der kan undværes? Hvad er det præcis for regler, der skal væk?

Pernille Sams (KF):

Jeg vil måske lidt utraditionelt tage udgangspunkt i spørgsmålene fra de to regeringspartiers ordførere.

Det er først hr. Frode Sørensen, der siger, at undersøgelser viser, at der er et meget stort behov for erhvervsservice og en meget stor interesse for erhvervsservice. Dertil vil jeg da gerne sige: Ja, det er der da ingen tvivl om, for vores virksomheder i Danmark er fuldstændig overbebyrdet med administrative opgaver, forskrifter, cirkulærer, papirer, der skal udfyldes, og hvad ved jeg, så det er jeg helt overbevist om at hr. Frode Sørensen har ret i. Der er et kæmpebehov for at få aflastet virksomhederne for det.

Spørgsmålet er så, hvordan man gør det. Gør man det ved at sænke kravene, sådan at man fjerner nogle af de administrative problemer fra

virksomhederne, og den metode havde vi foretrukket, eller gør man det, som regeringen her foreslår, nemlig ved at lave en eller anden ny form for tilskudsordning, så virksomhederne det første par år kan betale andre for at udføre noget af det meget papirarbejde? Det synes vi så er en forkert måde at angribe problemet på, men der er ingen tvivl om, at hr. Frode Sørensen har ret, når han siger, at der er et kæmpebehov for det, ja, for det har Folketinget skabt.

Jeg vil også gerne tage udgangspunkt i hr. Morten Helvegs spørgsmål til Venstre lige før: Hvad i alverden er den langsigtede vision i administrationsgodtgørelsen?

Der er set med vores øjne ingen langsigtet vision i administrationsgodtgørelsen. Det er der heller ikke i denne sag her. Men det, der er den helt store forskel, er, at administrationsgodtgørelsen er en permanent ordning, som kompenserer de mindre virksomheder for administrative udgifter, så de permanent kunne betale sig til lidt erhvervsservice f.eks.

Det, som regeringen erstatter den permanente ordning til de mindre virksomheder med, er nu en midlertidig ordning, som aftrappes og forsvinder. Virksomhederne får nu kun i de første 3 år en stadig dårligere mulighed for at bruge penge på erhvervsservice, hvor de med den anden ordning havde haft en permanent ordning.

Ingen af de to ting er specielt genial, men hvis jeg var virksomhed, og hvis jeg skulle vælge mellem en permanent ordning, der gav mig penge, og en aftrapning af en 3-årig ordning, som gav mig penge, så ville jeg vælge den permanente, og det er også derfor vi konservative siger nej til det her, for vi synes, at regeringen snyder virksomhederne. Den stikker dem blå i øjnene og giver dem en midlertidig ordning, som forsvinder, og fjerner en permanent ordning.

Egentlig har vi både godt og skidt at sige i forbindelse med det her forslag, for det er da klart, at der er brug for erhvervsservice. Isoleret er det udmærket, at der udvikles en niche med virksomheder, som har en bred kompetence til at hjælpe virksomheder med administrative problemer. Vi har sådan set absolut ingen problemer med, at den niche skal udvikles, tværtimod synes vi, det er godt. Vi tror også, at det bliver en succes, i og med regeringen og dens forligspartier har valgt at binde en bunke midlertidige tilskud i halen på denne her ordning.

Det er klart, at når virksomheder kan få så høj en kompensationsgrad, som der her er tale om, vil det gå hen og blive en succes, for det vil være meget billigt for virksomhederne det første år, og der er et enormt behov for det, fordi Folketinget har skabt et enormt behov for det. Så det er logik, at det bliver en succes, og at der er brug for det.

Ingen af tingene kan vi blive uenige om, men det, vi kan blive uenige om, er finansieringen. Noget andet, som vi også synes er helt aktuelt, er at diskutere, om det ikke er en forkert måde at forsøge at løse de administrative problemer på bare at betale sig ud af dem.

Vi havde foretrukket en konstruktiv debat med regeringen om, hvordan man kunne formindske de administrative problemer i stedet for bare at forsøge at finde en midlertidig ordning og få virksomhederne til at lukke munden, fordi de nu i de næste 3 år får nogle penge til at løse problemerne for.

Det er egentlig den måde, vi ser på det her lovforslag på, og derfor er vi kommet frem til, at vi siger nej tak til denne her midlertidige tilskudsordning, som betales med bortfald af en permanent ordning, men vi siger ja tak til en reel sænkning af de administrative byrder.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

SF er meget enig med Det Konservative Folkeparti i, at vi skal bruge alle de kræfter, det overhovedet er muligt at bruge, på at komme det administrative bøvlgang til livs. Men jeg vil gerne spørge Det Konservative Folkeparti, om det ikke finder, at mens vi venter, og mens vi arbejder på at forenkle og fjerne det administrative bøvlgang, kunne det være en fordel for de små og mellemstore virksomheder at blive lettet for det administrative bøvlgang, sådan at de kan koncentrere sig om deres primære opgave, det, som de er gode til, mens de så bliver aflastet for nogle af de administrative opgaver.

Nu er det her jo ikke en idé, som regeringen har fundet på i al sin visdom. Det er jo sådan set en idé, som er udrundet af det virkelige liv, altså af praksis, fordi der er nogle virksomheder, som har startet det, og det viser sig at være en succes.

Så jeg vil godt spørge Det Konservative Folkeparti: Kan vi så ikke, mens vi venter på en fælles indsats for at formindske det administrative bøvlgang, sige, at nu tager vi første skridt, nu

letter vi de små virksomheders administrative byrder?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Det er jo dejligt at få afklaret fronterne i de forskellige partiers erhvervs politik.

Venstres ordfører gjorde en del ud af at kritisere tilskud generelt, men jeg må nu forstå på De Konservatives ordfører, at problemet her er, at der er for lidt tilskud. Problemet er, at tilskuddet aftrappes over årene. Altså den administrationsgodtgørelse, som er et permanent tilskud, er en god ting, mens det, at man aftrapper tilskud, er en dårlig ting.

Det vil sige, at konservativ erhvervs politik på det her område går ud på at sikre så mange tilskud som overhovedet muligt. Eller hvordan skal det forstås?

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Jeg hører egentlig De Konservatives ordfører, fru Pernille Sams, sige, at hun er enig i, at det er en god ting at hjælpe med de administrative byrder, men alligevel er hun imod.

Hvordan skal vi have et samfund også i fremtiden, hvor erhvervslivet ikke skal udbetale lønninger, ikke skal føre et finansbogholderi, som er to væsentlige ting i det her? Det vil jo stadig væk være der, uanset hvor mange lovgivninger vi har her.

Gør de mange positive svar fra erhvervsorganisationer ikke indtryk på Det Konservative Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Både hr. Ole Sohn og hr. Frode Sørensen spurgte om lidt det samme, om det her egentlig ikke var meget godt at bruge, mens vi nu venter på, at de administrative byrder reduceres, og om det ikke gør indtryk, at der er så mange, der er positive over for det.

Så vil jeg gerne sige: Jo, egentlig, hvis vi havde sikkerhed for, at der nu var den fælles dagsorden, som hr. Ole Sohn står her og siger, der er, at Folketinget sænkede de administrative byrder, reelt arbejdede på det, sådan at vi vidste, at om 1 år eller om 2 år var man kommet målet væsentlig nærmere. Så var det en anden sag, for så var det et spørgsmål om en proces, der var i gang, og en midlertidig ting, indtil

processen virkede, men det føler jeg slet ikke er regeringens dagsorden.

Jeg synes, regeringen bruger det her som en sovepude og til at dysse virksomhederne i søvn med og få dem til at tie stille med, at de i virkeligheden har så mange opgaver, som de har, så de slet ikke kan overskue det.

Vi opfatter det ikke som en konstruktiv del af en proces, men et forsøg på at lulle virksomhederne i søvn og betale dem for at tie stille, og derfor føler vi, det er et langt større problem, end man bare kan klare på den måde, som hr. Ole Sohn siger.

Til hr. Morten Helveg vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti har talt, hvor mange nye skatter, afgifter, byrder, administrative byrder, alle mulige former for påhit, denne her regering har lagt på erhvervslivet hvert eneste år. Det har medført, at dansk erhvervslivs internationale konkurrenceevne er styrtdykket, og at vores markedsandel er faldet.

Nu tager man så en tilskudsordning, som jeg ikke synes er specielt hverken genial eller visionær, men dog en lille ordning, som hjælper de helt små virksomheder i landet, og fjerner også den, samtidig med at man lader skatter, afgifter og administrative byrder stige.

Det synes vi samlet set er forkert, uanset om man så kan stå her og gøre grin ad en lille ordning eller ej. Samlet er regeringens erhvervs politik alt for hård ved virksomhederne og specielt ved de små virksomheder, og det her er samlet set endnu en møllesten om halsen. Derfor siger vi nej til det.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Når vi nu er enige om at kunne slå fast, at det desværre ikke indtil nu er lykkedes ministeren at nå sit mål om at reducere de administrative byrder med de 25 pct. for de små virksomheder, at regeringen mangler tid til at forfølge det mål, og at man derfor har brug for nogle ordninger til at fylde mellemprioriteten ud, så vil jeg gerne spørge den konservative ordfører, om ikke den konservative ordfører er enig med mig i, at så havde det i virkeligheden været langt mere hensigtsmæssigt i relation til SF's ordførers indlæg og også den socialdemokratiske ordførers første indlæg, om man havde ladet administrationsgodtgørelsen fortsætte som hidtil, og så kunne de små virksomheder, som var parat til at bruge den finansiering, som den giver, gå til diverse revisionsfirmaer, erhvervs-

vicevirksomheder og købe sig til den ydelse, som regeringen nu vil tilbyde med lovforslag nr. L 105.

Havde det i og for sig ikke været meget enklere, meget mere overskueligt også for virksomhederne og for den sags skyld også for dem, der skal administrere dem?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Fru Pernille Sams må undskylde, at jeg henvender mit spørgsmål, som egentlig er til hr. Frode Sørensen, til fru Pernille Sams, men nu er jeg afskåret fra at stille spørgsmål til hr. Frode Sørensen i den her del af debatten.

Jeg kom egentlig ned i salen og var positiv for den sag her, fordi jeg troede, den handlede om administrativt bøvvl i det hele taget. Men det kan jeg forstå den ikke gør. Den handler faktisk reelt kun om løn- og momsregnskab. Vi får jo anført her af den socialdemokratiske ordfører, at man kan fjerne tre fjerdedele af en virksomheds bøvvl ved at lægge det over her.

Men tre fjerdedele af tiden går altså ikke med lønregnskab i en liden virksomhed med 2-3 medarbejdere. Det kan man jo i forvejen få ordnet i banken, og hr. Frode Sørensen ved god besked med, hvordan man ordner det. Det er da ikke det, der tager tid. Det er alle de andre blanketter og skemaer, der skal udfyldes osv. osv. Det var dem, jeg mente man skulle have tilskud til og have hjælp til, ikke tilskud til etableringen, men hjælp til at få den hjælp, det system der. Det synes jeg der var mening i.

Undrer fru Sams sig ikke over, at det, sådan som jeg opfatter det nu, kun er løn, det handler om her?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Når vi snakker administration, så snakker vi vel også om udgifter. Derfor undrer det mig, at fru Pernille Sams har den opfattelse, at det vil være bedre både for de små og mellemstore virksomheder at have en permanent tilskudsordning, som ikke opfordrer dem til at effektivisere deres arbejde, fordi der jo løbende kommer penge ind fra staten til at lette administrationsopgaverne.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor Det Konservative Folkeparti ikke kan se, at det vil være mere konkurrencepræget, at man får nogle professionelle erhvervsrådgivningsvirksomheder, som kan konkurrere på at yde en effektiv, god service,

som både omhandler lønregnskaber og alle de andre blanketter, som staten og myndighederne i øvrigt er involveret i. Så det er meget bredt. Det er faktisk det hele, man kan komme af med, og så kan man koncentrere sig om sit arbejde.

Det må da være ulige lettere, både for den enkelte virksomhed, for samfundet og for den konkurrence, der skal være, at man får de administrative opgaver løst på den billigste og mest effektive måde.

Så har jeg i øvrigt også den opfattelse, at en erhvervsservicevirksomhed vil være i stand til ikke bare at kritisere det administrative bøvvl, men også at komme med konstruktive forslag til, hvordan man kan forenkle det.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg vil gerne starte med hr. Kim Andersens spørgsmål. Jeg synes, at jeg i min tale stort set sagde netop det, som hr. Kim Andersen her spurgte om, nemlig, at det, at man fjerner en permanent ordning, som virksomhederne kunne vælge at bruge til at betale alle disse erhvervsservicevirksomheder med, og erstatter den med en midlertidig 3-årig ordning, som nedtrappes, aldrig kan være en god idé, fordi den permanente ordning kunne bruges til nøjagtig det samme. Det er et flot formål, ingen tvivl om det, men det kan ikke være andet end en dårlig forretning for virksomhederne. Derfor er jeg helt enig i hr. Kim Andersens betragtninger herom.

Hr. Ole M. Nielsen siger, at han havde regnet med, at det var alle mulige og umulige administrative problemer, der skulle herindunder. Det tror jeg sådan set også at det er bliver. Jeg tror, det er alt muligt andet end kun løn, og jeg tror også på, at der, som jeg også sagde i min tale, både er brug for konceptet, og at det er rigtigt, at disse virksomheder kommer i gang, men jeg er meget uenig i måden, man gør det på. Jeg er meget uenig i finansieringen af det, og jeg er meget uenig i den opgiveness, der ligger i ikke at tage fat på det reelle problem, nemlig at de administrative opgaver vokser og vokser og vokser.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Og så er den næste til en kort bemærkning hr. Egil Møller, og jeg gør opmærksom på, at det selvfølgelig er spørgsmål til den konservative ordfører, og at det ikke er julelegen, der er indført. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Jeg er udmærket klar over, at regeringen har flertal for dette lovforslag. Jeg har stadig væk min barnetro i behold, hvad angår påvirkning af synspunkter, så det kunne da godt være, at vi under udvalgsarbejdet måske kunne få høvlet nogle af de værste knaster af, som jeg synes der er ved dette lovforslag.

Så mit spørgsmål direkte til den konservative ordfører er: Lovforslaget her omfatter jo firmaer, som har 1-10 ansat. Kunne man være med til at støtte Dansk Folkeparti i, at lovforslaget så også omfatter enkeltmandsfirmaer og i givet fald også firmaer, der har mere end 10 ansatte?

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Hvis jeg forstod fru Pernille Sams rigtigt, så sagde den konservative ordfører, at hvis administrationsgodtgørelsen var blevet bibeholdt i dens gamle form, hvor den var sådan set uendelig, så ville den konservative ordfører have haft en anden, positiv holdning til erhvervsservice. Er det rigtigt?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg vil gerne rose den konservative ordfører for en flot tale, en tale, som jeg var meget enig i, og jeg vil naturligvis senere vende mere præcist tilbage til, hvordan jeg vil forholde mig til lovforslaget.

Men jeg har et spørgsmål til den konservative ordfører: Får den konservative ordfører det ikke lidt ligesom jeg, at når man hører en gammel kommunist og i dag et højrodt medlem af Folketinget lovprise denne model, lovprise, at man skal hjælpe private virksomheder og dermed kapitalismen, er der virkelig grund til at blive rigtig bange for, hvad målet egentlig er med det her lovforslag?

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Der er et enkelt helt konkret spørgsmål, som jeg lige vil svare på, og det var Dansk Folkeparti, der spurgte, om vi ikke vil være venlige at støtte deres ændringsforslag, ifølge hvilket de ønsker, at det her forslag, som Dansk Folkeparti åbenbart er parat til at stemme for, også kan komme til at omfatte virksomheder under og over den foreslåede grænse.

Altså nu har Dansk Folkeparti jo så åbenbart besluttet sig for, at det vil støtte regeringen og venstrefløjen i deres bestræbelser på på lang sigt at gøre det dyrere for dansk erhvervsliv at få erhvervsservice, fordi det her er en midlertidig ordning, som afskaffer en permanent ordning, og derfor er det selvfølgelig dybt beklageligt, hvis Dansk Folkeparti vil hoppe på det.

Men Dansk Folkeparti må ikke tro, at det kan få os til at hoppe på den og heller ikke i forbindelse med at stille forskellige ændringsforslag, for vi synes, at det alt i alt er et dårligt forslag, ikke, som jeg sagde i min tale, på grund af konceptet med selve erhvervsservice, for det synes vi egentlig er ganske fornuftigt, men fordi finansieringen er helt forkert, og vi synes, at regeringen er alt for uambitiøs i sit mål for de administrative byrder. Den har reelt opgivet at sænke de administrative byrder og kommer med sådan en ordning som denne her for at få virksomhederne til at tie stille.

Det synes vi er forkert. Derfor råber vi vagt i gevær og siger nej tak, og derfor siger vi også nej tak til Dansk Folkeparti, og vi håber, at Dansk Folkeparti også vil sige nej tak til regeringens forslag.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Jeg hørte fru Pernille Sams udtale herfra, at Dansk Folkeparti støtter regeringens lovforslag. Jeg ved ikke, hvor fru Pernille Sams har de tanker fra, for det er ikke ligefrem det, jeg har udtalt på nuværende tidspunkt.

Det, jeg har konstateret, er, at der er et flertal for, at dette lovforslag umiddelbart, som det er præsenteret for Folketinget i dag, bliver vedtaget.

Så er mit spørgsmål: Vil De Konservative ikke være med til via argumenter at påvirke det lovforslag i en retning, som er mere spiselig. Det er jo dér, jeg ønsker og håber på en forståelse også fra De Konservative for dansk erhvervsliv og de mindre erhvervsdrivende, som i hvert fald står Dansk Folkepartis hjerte nær.

Ole Sohn (SF):

Jeg er fuldstændig enig med Venstres ordfører, hr. Kim Andersen, og Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Pernille Sams, når de understreger vigtigheden af at få minimeret det administrative bøv, men SF har den opfattelse, at vi ikke bare kan vente på, at det sker.

Når der fremsættes forslag, som er med til at lette små og mellemstore virksomheders mulighed for at kunne koncentrere sig om deres primære opgaver og så blive aflastet for en lang række af deres administrative opgaver og byrder, så vil vi også se positivt på det, og forslaget om erhvervsserviceordningen indeholder for os at se nogle særdeles positive elementer. Ud over at man letter det administrative arbejde for de små og mellemstore virksomheder, kommer vi også i en situation, hvor man kan erstatte en fuldstændig visionsløs administrationsgødselsordning, som jeg ikke kan forestille mig nogen i det her Folketing kan se noget perspektiv i, ej heller Venstre eller De Konservative, med en ordning, hvor man får lidt konkurrence ind, sådan at de professionelle erhvervsservicefirmaer er nødt til at konkurrere på kvaliteten af deres ydelser til primærkunderne, og dermed får primærkunderne også en lavere pris og samtidig en bedre service.

Derfor kan vi støtte lovforslaget. Vi har også den opfattelse, at ved at man får professionelle erhvervsservicefirmaer ind, vil man også komme i en situation, hvor de på en meget bedre og mere konstruktiv måde over for regeringen, over for Folketinget kan pege på, hvilke af de administrative opgaver og byrder man pålægger små og mellemstore virksomheder, der kan rationaliseres bort.

På den måde kommer der også et perspektiv ind i loven om erhvervsservice, som kan være med til at fremme det fælles mål, som Tinget har, at vi skal minimere de administrative opgaver og byrder for de små og mellemstore virksomheder.

Men jeg vil gerne understrege, at SF's støtte til forslaget her ikke skal tolkes som en fravigelse af vores primære holdning, som er, at vi hele tiden skal sikre nogle reelle lettelser af de administrative byrder for virksomhederne ved at fjerne eller mindske de faktiske byrder i deres administration. Det vil vi fortsat forfølge, og vi vil støtte de initiativer i den retning, der både er konstruktive og fremadrettede.

Så synes jeg, at vi alle sammen skal glæde os over, at forslaget her jo som sagt ikke er et forslag, som er opfundet af bureaukrater i statsadministrationen, men er udrundet af virkeligheden, af det praktiske liv, hvor de små revisorer i samarbejde med de små og mellemstore virksomheder har fundet ud af, hvordan vi kan løse opgaverne på en enklere måde, sådan at den lille murermeister, den lille slagter er i stand til

at løse de primære opgaver, som de nu engang er bedst til, og vi tager så fat i virkelighedens verden og løfter den ind i Folketinget.

Jeg synes faktisk, at også de borgerlige sammen med SF skulle være med til at rose regeringen for, at den har taget et sådant initiativ.

Egil Møller (DF):

I bemærkningerne til lovforslaget er der anført, at baggrunden og formålet er at lette de administrative byrder for især mindre og mellemstore virksomheder.

Set med Dansk Folkepartis øjne ville det have været mere relevant at behandle et lovforslag med det formål at nedbringe mængden af administrative byrder for især de mindre virksomheder. Et sådant forslag gør vi os ingen forhåbninger om vil fremkomme under den nuværende regering.

Jeg skal hermed forholde mig til det fremsatte lovforslag: Vi har forståelse for, at der etableres en administrativt enkel godkendelsesordning for erhvervsserviceleverandører, uanset at vi har den generelle holdning, at erhvervsområdet bør udvikle sig frit og med så lille myndighedskontrol og regulering som overhovedet muligt.

Med hensyn til forsikringskravet vil vi foreslå, at erhvervsserviceleverandøren har tegnet en forsikring eller tilsvarende risikodækning, der giver fuld sikkerhed for opfyldelsen af ethvert pengekrav, en kundevirksomhed måtte få mod erhvervsserviceleverandøren.

Vi er betænkelige ved kravet om, at erhvervsserviceleverandøren skal gøre brug af elektroniske indberetningsløsninger. Mange firmaer ønsker fortsat at kunne indberette via papir og faxbaserede løsninger.

Selve indberetningen til det offentlige bør være frivillig for parterne, idet den enkelte virksomhed helt suverænt bør afgøre, hvilke af indberetningerne den selv udfører.

Jeg kan oplyse, at Dansk Folkeparti ikke kan acceptere, at grænsen for tilskud er fastsat til mellem 1 og 10 fuldtidsansat. Vi vil stille ændringsforslag, der omfatter enkeltmandsfirmaer, at grænsen udvides til 12 ansatte, samt at der gives mulighed for at omregne deltidsansatte til heltidsansatte.

Med hensyn til selve finansieringen bør der efter Dansk Folkepartis opfattelse være valgfrihed for virksomhederne mellem at modtage administrationsgodtgørelse eller medfinansiering af erhvervsservice.

Til slut vil jeg anføre, at det er vigtigt at få smidiggjort de administrative procedurer og samtidig få nedbragt de alt for mange besværlige administrative byrder, der beslaglægger alt for mange produktive timer i dansk erhvervs- liv.

Endelig endnu en gang: Finansieringen af denne nye ordning vil ske ved en ophævelse eller begrænsning af den nugældende administrationsgodtgørelse. Det er vi i Dansk Folkeparti klart imod, og vi vil formentlig stemme imod lovforslaget, såfremt vi ikke under udvalgsarbejdet får klare indrømmelser.

Sonja Albrink (CD):

Lovforslaget har jo til formål at overlade virksomhedens administrative opgaver til en erhvervsservicevirksomhed. Virksomhederne afgør selv, i hvilket omfang de ønsker at gøre brug af den erhvervsservice, men vi mener i CD, der er brug for det, forslaget her lægger op til.

Vi mener også i CD, at det, virksomhederne skal koncentrere sig om, jo er at afsætte deres produkter, og ikke om indberetninger, indbetalinger m.v.

Vi støtter som sagt lovforslaget, og vi håber, at vi om 3 år kan høste et resultat, som siger, at vi må prøve at videreudvikle det her produkt, fordi virksomhederne gør brug af det.

Morten Helveg Petersen (RV):

Lovforslaget om erhvervsservice er et eksempel på et initiativ, hvor man forsøger at gøre noget ved de problemer, som særlig helt små virksomheder har i dagligdagen med administrationen af de mange love og regler. I Det Radikale Venstre er vi naturligvis positivt indstillet over for initiativer, der kan være med til at lette dagligdagen for de mindre virksomheder.

Der snakkes generelt meget om at lette de administrative byrder. Hvem kan være imod det? Problemet er, at det er så forbandet svært at identificere, hvilke konkrete byrder man kan lette. I det her lovforslag tager man i det mindste stilling til, at IT-redskaber kan være med til at lette dagligdagen og derigennem lette virksomhedernes administrative byrder.

Fra radikal side finder vi det vigtigt at arbejde med IT på den her front. En opgradering af mindre virksomheders IT-kundskaber kan på sigt være med til at lette mange virksomheders hverdag med hensyn til indberetning af formularer og øvrige mellemværender med den of-

fentlige sektor. Så vi ser et stort perspektiv i det her med at indføre IT i forbindelse med virksomheders administration.

Når det så er sagt, så er det selvfølgelig vigtigt at understrege, at fordi man forbedrer rammerne for virksomhedernes indberetninger i form af IT-løsninger, så må det ikke tage opmærksomheden væk fra de egentlige problemer – antallet af regler, kompleksiteten og hastigheden, hvormed reglerne ændres. Det er vigtigt, at vi fra politisk side hele tiden har som ambition at gøre det så enkelt som muligt, og derfor skal vi selvfølgelig fastholde fokus på at gøre en reel indsats for at holde antallet af regler nede på et absolut minimum.

Men vi synes, at der er mange positive momenter i det her forslag. Vi finder det meget perspektivrigt med indførelse af IT i administrationen hos de små og mellemstore virksomheder, og vi kan støtte forslaget fra radikal side.

Frank Aaen (EL):

Liberalisme betyder jo fri for stat, og nu har vi altså oplevet en lang debat, der går ud på, at de liberalistiske partier har ønsket at fastholde et statstilskud med næb og klør. Det er jo meget interessant.

Vi har den opfattelse, at i en markedsøkonomi kan det være nødvendigt en gang imellem at gå ind med statsstøtte for at sikre nogle arbejdspladser, for at sikre noget udvikling. Det vil vi også gøre i det her tilfælde. Normalt ville vi kræve for at kunne støtte noget sådant, at der skal være et markant krav til, hvad det er, der støttes, altså nogle målsætninger for det. Det er ikke med i det her lovforslag. Når vi alligevel støtter det, så er det, fordi det er en overgangsordning for at sætte noget i gang, og det er en midlertidig ordning. Så vi synes, det er et ganske udmærket forslag.

Vi har i øvrigt stor sympati for, at man kan hjælpe mindre erhvervsdrivende til at klare sig, ikke mindst da de jo typisk er udsat for en utrolig hård konkurrence fra de store multinationale koncerner. Så vi synes, det er et godt sted at tage et initiativ og få noget sat i gang.

Vi havde det ønske, at vi også kunne lade kommunerne oprette sådanne servicebureauer i tilknytning til erhvervskontoret, som de fleste kommuner har i forvejen. Det kan siges at støde ind i nogle problemer med kommunalfuldmagten, men jeg vil da godt opfordre landets kommuner til så to og to, for det må man nemlig inden for kommunalfuldmagts rammer, at

etablere sådanne servicevirksomheder som et tilbud til de kommuners mindre erhvervsdrivende. Det ville jeg være meget mere tryk ved end ved, at man f.eks. skal henvende sig til et revisionsfirma, eller hvem der ellers opretter det.

Så med de bemærkninger: Vi støtter forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

I modsætning til hvad de borgerlige ordførere giver udtryk for, så tror jeg ikke på, at vi, havde jeg nær sagt, nogen sinde får mindre administrativt bøv, heller ikke under en eventuel anden regering. Det er nærmest utænkeligt.

Vi lever i et yderst kompliceret samfund, hvor myndighederne selvfølgelig har krav på kontrol og indberetning osv. Vi vil ikke få et lavere skattniveau. Det vil sige, at alle jo vil prøve at betale så lidt i skat som muligt. Det er en af grundene til, at vi skal have kontrol. Vi vil også alle sammen have så meget i ydelse som muligt. Derfor skal vi også have kontrol. Der er en hel masse grunde til, at man skal have alle de indberetninger osv. – miljøkrav, sundhedskrav, osv., osv. Der er en hoben administrative byrder, skemaer, indberetninger, osv., der skal laves. Det tror jeg ikke vi får lavet om på.

Derfor er administrationsgodtgørelsen også rimelig, fordi der er de mindre erhvervsdrivende ligesom selvfølgelig alle andre sat til at gøre et stykke arbejde, som offentligheden, som myndighederne har krav på, og det belaster de små erhvervsdrivende tungt. Derfor var administrationsgodtgørelsen rimelig og retfærdig.

Jeg må indrømme, at da jeg hørte om den anden idé her om erhvervs-serviceordningen, da så jeg faktisk en god mulighed i det. Jeg troede virkelig, det var noget, der kunne udvikles.

Men med det, jeg hører nu, er jeg faktisk en lille smule i tvivl om, hvorvidt regeringen ved, hvad det handler om det her, når den nu gør det sådan op, at der skal være nul ansatte, fordi der ikke er løn. Jamen kære venner, løn er da det mest simple at lave! Der skal laves det samme hver uge eller hver måned, og det ordner man med sin bank. Det har man et system til. Det er jo ikke problemet.

Det er for så vidt al den anden administration omkring de ansatte, der da er lidt problemer i. Det er alle de andre skemaer. Bare tag et enkeltmandsejet fritidslandbrug. Der er der sådan en stak papirer på fire-fem cm om året, og der er virkelig brug for at få hjælp til at finde ud af

det. Og det kan nogle gøre, som har erfaringen og har mulighed for at sætte sig ind i det. Den fritidslandmand, som skal sætte sig i de der skemaer, der kommer hvert år, og kun gør det den ene gang om året, han har alt for meget bøv! med det, og det fratager ham modet.

Derfor synes jeg, at det var en god idé at få lavet sådan en erhvervs-serviceordning, få udviklet nogle systemer og få etableret nogle virksomheder, som virkelig var specialister i det her, og som for den sags skyld også gerne fik lidt tilskud til det, selv om det sidste såmænd ikke var det vigtigste. Men altså når det bliver gjort til, om man har løn, eller man ikke har løn, så forstår jeg det ikke.

Jeg henholder mig i øvrigt vældigt til Håndværksrådets høringssvar, som det er refereret på ministeriets papir, side 3 ud af 10, hvor der står: Håndværksrådet frygter en centralisering osv. Håndværksrådet går jo nemlig også ind på, at det er den mangfoldighed af opgaver, det handler om.

Så siger regeringspartiernes ordførere jo også, at flokken af de allerfleste af erhvervsorganisationerne anbefaler lovforslaget her. Men der fortier regeringspartiernes ordførere altså det, der er refereret øverst side 6 i ministeriets samling af høringssvar, hvor Dansk Familielandbrug, landboforeningerne, Dansk Transport og Logistik, Dansk Handel og Service, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Håndværksrådet nemlig også anfører, at man skal ned på enkeltmandsejede virksomheder, for at det fungerer.

Uden i øvrigt så at have taget endelig stilling til lovforslaget, vil jeg sige, at det er i hvert fald en betingelse for Kristeligt Folkepartis tilslutning, at vi får det der ettal ændret til et nul, ellers så er vi absolut ikke med.

Så synes jeg i øvrigt, at det er en skam, at vi har alt for lidt tid til at lave sådan noget godt noget som det her. Det er simpelt hen beklageligt, og jeg kan såmænd ikke rigtig forstå, at man ikke kunne vente med, at det skulle træde i kraft til den 1. april eller den 1. juli eller for den sags skyld den 1. januar til næste år. Det var bedre end at få lavet lidt sjuskeri her i den pressede tid.

Tom Behnke (FRI):

Det var jo sørgeligt at høre en ordfører, hr. Ole M. Nielsen fra Kristeligt Folkeparti, der har opgivet håbet. Man burde næsten nedlægge en krans, hver gang det sker. Det er sørgeligt, når

politikere opgiver håbet om, at man kunne komme noget af alt det administrative bøv! til livs. Hr. Ole M. Nielsen sagde, at det er kommet for at blive. Det er endda muligt, at det bliver endnu mere. Men hvad der er meget værre er sådan set, at regeringen jo har lovet ikke bare vælgerne, men også Folketinget, at der skulle gøres noget.

Vi vil af med alt det bureaukratiske administrative bøv!, det har vi hørt igen og igen. Men så ser vi så en minister, der jo af en eller anden årsag har givet op, kastet håndklædet i ringen, erkendt over for sig selv, at ministeren ikke var stærk nok, ministeren ikke var dygtig nok til at fjerne noget af det administrative bøv!.

En minister, der giver op, har for mig at se kun ét eneste at gøre: Det er at smide håndklædet helt i ringen, træde tilbage og lade en anden komme til, og hvis det gælder hele regeringen – hvis det er hele regeringen, der har den opfattelse, at man slet ikke er i stand til at styre det her – så synes jeg, at regeringen skal træde tilbage og lade nogle andre komme til. Jeg kender ganske mange folk, også her i Tinget, som ville kunne løfte opgaven langt bedre. Så hvis det er det, der er udtryk for med forslaget her, så ser jeg frem til, at ministeren og resten af regeringen træder tilbage.

Men det, som regeringen så flot har sagt, det, ministeren har sagt og i øvrigt også andre ministre, det er kun ord. For den socialdemokratiske ordfører, hr. Frode Sørensen, sagde det jo så ganske klart og tydeligt med glæde i stemmen: Det, der er tale om med dette lovforslag, er rendyrket socialdemokratisk politik. Og ordføreren var så glad. Ja, det er det. Det her er så rendyrket socialdemokratisk politik, som noget overhovedet kan være.

Man dynger virksomhederne til i administrativt bøv!, alle mulige opgaver, der skal løses, som ikke har noget som helst at gøre med at drive virksomhed. Og i erkendelse af, at man nu har dynget virksomhederne så hårdt til, så siger man: Nå ja, det er også synd. Nu er vi nødt til at gøre et eller andet for at kompensere for det. For at fjerne noget af det administrative bøv! er det, der ligger Socialdemokratiet aller, allerfjernest. Det vil man overhovedet ikke være med til. Så hellere lave endnu en ny ordning, endnu noget bureaukrati, endnu noget bøv!, endnu en ordning, som virksomhederne skal til at sætte sig ind i. Hellere det end erkende, at det, der skal til, er at man får ryddet op. Men det er jo indbegrebet af socialdemokratisk poli-

tik, så ministeren bliver jo nok siddende alligevel.

Det, der jo er sagen, er, at den administrationsgodtgørelse, vi kender i dag, var vi heller ikke glade for, bestemte ikke. Vi synes, at det er forkert at gøre den slags, men det er trods alt en ordning, som virksomhederne kender. Nu laver man så en ny ordning, bare for at der skal være en ny ordning. Det betyder, at virksomhederne nu skal til at sætte sig ind i den ordning også. Altså, virksomhedslederne skal nu igen bruge tid på at sætte sig ind i ny lovgivning. Og det er jo det, der er problemet.

Problemet er, at flertallet her i Folketinget ikke forstår, at hver gang der kommer et nyt lovforslag på her i Tinget, hver gang Folketinget vedtager en ny lov, betyder det, at befolkningen, virksomhederne, lederne derude, skal sætte sig ind i ny lovgivning. Og det er jo det, man bruger tid på. Det er det, man bruger masser, masser af tid på, og det kan man ikke sætte smarte konsulentfirmaer til at ordne for sig. Det kan man ikke, for det er den enkelte borger selv nødt til at sætte sig ind i.

Først den dag, hvor vi får mængden af lovforslag her i Folketinget bragt væsentligt ned, kan vi begynde at rulle den anden vej og så få afskaffet noget af alt det administrative bøvl.

Så bliver der sagt, at vi her letter virksomhederne for noget administrativt bøvl. Der bliver ikke lettet noget som helst, ikke én eneste administrativ hindring eller noget administrativt besvær bliver lettet. Intet. Man flytter bare tingene fra ét sted til et andet sted. Men der er ikke noget, der kommer af ingenting, det er der ikke. Der er ikke noget her i livet, der er gratis, og derfor vil den nye ordning her bare betyde endnu flere udgifter, endnu mere bøvl, endnu mere administration.

Så det, man gør, er i virkeligheden at skyde sig selv i foden. Vi hørte det jo også så flot, og min konklusion er garanteret rigtig: Der er en skjult dagsorden med det her lovforslag. Det må der være. Logisk set må der være en skjult dagsorden. Det kan ikke passe, at en tidligere kommunist fra Folketingets talerstol kan stå og lovprise et forslag på denne her måde i forhold til de private virksomheder. Det kan ikke lade sig gøre, medmindre der er en skjult dagsorden. Og det er der selvfølgelig; selvfølgelig er der en skjult dagsorden.

Jeg er endnu ikke helt sikker på, hvor den ligger. Det finder vi ud af med tiden. Men jeg vil gætte på, at det her handler om en centrali-

sering, hvor man har styr på alt, hvad der foregår i virksomhederne i det her land. Det er garanteret sådan et eller andet i den retning. Men det får vi nok fundet ud af.

Hvis ikke det skulle være fremgået, kan jeg meddele, at Frihed 2000 ikke støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er da forfærdelig ked af, at hr. Tom Behnke går rundt i den tro, at SF's ordfører ikke vil lægge kortene på bordet. Så jeg vil gerne åbenbare over for hr. Tom Behnke, hvori motiverne for SF ligger til at støtte lovforslaget.

Det er, at vi får et effektivt system til at administrere de administrative byrder, sådan at vi kan få noget konkurrence på området, så vi kan være med til at få priserne ned til gavn for den lille håndværksmester. Det er primært punkt 1.

Punkt 2 er, at vi får nogle professionelle erhvervs-servicevirksomheder, som vil være i stand til at øge presset både på Folketinget og regeringen med konstruktive, fremadrettede og visionære forslag til at nedbringe de administrative byrder, de administrative regler for små og mellemstore virksomheder. Deri ligger perspektivet, deri ligger visionerne.

Og så behøver man jo ikke at have permanente støtteordninger, hvilket det heller ikke var min opfattelse at hr. Tom Behnke gik ind for. Men man kan jo blive klogere.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Tak for bekræftelsen. Nok er Muren faldet, men alligevel. Der er nu engang forskel på socialister og liberale og kapitalister. Og der er ingen tvivl om, at lige præcis den tale, som hr. Ole Sohn nu holdt, bekræfter mig fuldstændig i min mistanke om, at der er en skjult dagsorden.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Når man hører hr. Tom Behnke, så er man nu i tvivl om, hvorvidt Berlinmuren er faldet. Man kunne da høre, at han stod og slog hovedet ind i den igen og igen og igen og igen.

I øvrigt vil jeg indlede et helt andet sted, nemlig ved at gribe fat i noget af det, som jeg synes er ærgerlig optræden i Folketinget. I Folketinget kan vi være uenige. Vi kan være meget uenige. Vi kan diskutere, som om verdensrevolutionen stod på vores dørrtrin. Det synes jeg er

væsentligt. Det har jeg respekt for, og det holder jeg meget af at deltage i.

Men jeg synes, det er ubehageligt, og jeg synes, det er underlødigt, når debatten udvikler sig til, at man bliver skudt synspunkter i skoen, man aldrig har haft. Og der er det hr. Kim Andersen, jeg taler til. Han præsterede – og jeg er sikker på, at det er mod bedre vidende – at forvanske det, jeg har stillet i udsigt ved min tiltrædelse som erhvervsminister med hensyn til lettelse af administrative byrder. Den beskrivelse, hr. Kim Andersen her gav af, hvad jeg skulle have sagt i marts 1998, er under al kritik.

Det, jeg har udtalt, det, jeg mener er rigtigt, det, jeg mener, at vi har kunnet arbejde for, og som vi på det tidspunkt faktisk havde grundlag for at tro kunne lade sig gøre inden for 3 år, var at lette de administrative byrder i relation til det offentlige med 20 pct. for særligt de små virksomheder.

Jeg beder hr. Kim Andersen notere sig den formulering. Grundlaget for at udtale den var, at på det tidspunkt havde vi – også min forgænger hr. Jan Trøjborg – netop præsenteret ideerne i det, der i dag er blevet til erhvervs-service. På det tidspunkt mente vi, at det kunne være et væsentligt bidrag til en lettelse af administrative byrder i de små virksomheder, og det var netop det tilsagn, min forgænger gav, som jeg gentog ved min tiltrædelse. Så der skal ikke tales om antal og alt muligt andet, som hr. Kim Andersen fik det forvansket til.

Hvis jeg gør hr. Kim Andersen uret, og det ikke er mod bedre vidende, det bliver udtalt, så vil jeg håbe, at det ikke høres mere. Det skal jo være tilgivet, hvis man har talt på det grundlag, man har hørt andre udtale sig om i givet fald mod bedre vidende. Hr. Kim Andersen har også nogle kolleger, der kunne have fundet på det.

Så kan jeg forstå, at når vi ser på, hvad det er for ordninger, vi har, er der nogle, der er særlig gode. Administrationsgodtgørelsen er altså særlig god. Den har ganske vist ikke nogen visioner, som fru Pernille Sams sagde, men den er permanent. Og jeg synes sådan visionsløse ordninger, der oven i købet er permanente, må da være dem, der står først i rækken af de erhvervstilskud, som Det Konservative Folkeparti og Venstre ellers meget gerne taler om at reducere, uden at vi nogen sinde kommer til at få nogen realiteter bag ordene.

Jeg vil blot gerne sige her, at administrationsgodtgørelsen faktisk er et administrativt uhyre.

Den er utrolig vanskelig at administrere for de enkelte virksomheder, så de får fat i de beløb, der er tale om. 6.000 kr. hvis man ikke har nogen ansatte, og så bliver man straffet med at miste de 3.000 kr., hvis man ansætter én. Administrationsgodtgørelsen er visionsløs, ja, den er værre end det, den vender på hovedet. Den straffer dem, der sætter beskæftigelse i værk.

Jeg synes, det er bedre, som det foreslås her – det er selvfølgelig også derfor, jeg er glad for at kunne lægge navn til det – nemlig en ordning, som dyrkes i et privat erhvervsliv, som bygger på at professionalisere en administration, som får et bidrag fra det offentlige til hurtigt at få en størrelse, så den er konkurrencedygtig, en 3-årig ordning, hvor man skaber tillid til dem, der er operatører, og giver en mulighed for at yde et professionelt bidrag fra de omhandlede virksomheder ved at etablere en IT-plattform i virksomheden. Det synes jeg er betydelig mere visionært. Det er dér, det offentlige skal være for at igangsætte noget, som i øvrigt har perspektiver, og som kan leve i erhvervslivet i al almindelighed.

Men der vil jeg kvittere for, at fru Pernille Sams også mente, at det ville blive en succes. Jeg synes, der kunne have været grund til, at også Venstre roste dette lovforslag, som er særligt forstået på den måde, at loven skal fungere i 3 år, og så er den ophævet, 3 år, hvor vi etablerer en godkendelsesordning, som skal skabe den fornødne tillid til, at kunderne har grund til at overlade oplysninger til en serviceleverandør, og som samtidig går hånd i hånd med skabelsen af en IT-plattform med et tilskud til de små virksomheder, som typisk ikke har så meget IT, om overhovedet noget.

Det er i øvrigt i mange andre sammenhænge ganske frugtbar, om de små virksomheder på denne måde får en ganske fornuftig tilskyndelse til at bevæge sig stille og roligt hen imod en anvendelse af informationsteknologien.

Der er lavet undersøgelser, som er blevet rettet til og besvaret af en række af de virksomheder, det handler om. Mange, mange, mange virksomheder har været spurgt. Svarene til undersøgelserne har fortalt os, at de mener, at de kan spare ganske megen tid på den administration, virksomheden under alle omstændigheder laver for sig selv. Man fører jo ikke kun regnskab, fordi man skal give det til det offentlige. Man fører det jo også for at have styr på det selv. Også det der med at sørge for ens bogholderi i forhold til at sende regninger ud og sørge

for, at de også bliver betalt, eller at der bliver rykket for dem, hvis de ikke bliver det, og så den administration, der rettes til det offentlige. Den samlede administration regner man med at kunne reducere ganske meget ved at få en professionalisering.

Nøglen til godkendelsesordningen for serviceleverandøren og nøglen til i en periode at kunne modtage et tilskud til etableringen af IT-plattformen er imidlertid begrænset til, at det alene skal være to produkter, der ydes og nydes, nemlig i forhold til finansbogholderiet, regnskabet og i forhold til løn.

Der vil også ifølge undersøgelserne kunne spares ganske mange omkostninger, så alt i alt synes jeg, at der er god grund til at være glad for, at det er lykkedes at give et væsentligt bidrag til en professionalisering af håndteringen af den administration, som der under alle omstændigheder vil være en hel del af. Så kan vi skændes om, hvorvidt vi tror, at verden bliver mere eller mindre kompliceret, og om vi bliver meget bedre, eller om vi kun bliver sådan lidt halvsløve til at regulere bedre her i Folketinget og i andre offentlige sammenhænge.

Under alle omstændigheder vil der være administrative udfordringer, og derfor er det fornuftigt at prøve og se, om vi kan bidrage til, at de små virksomheder får samme stordriftsfordele og muligheder for sådanne som de store virksomheder, qua det, at de har flere ressourcer. De skal gøre de samme ting mange flere gange i forhold til mange flere ansatte osv., osv. Vi prøver at sikre de små virksomheder de samme stordriftsfordele og den samme professionalisering, som de store virksomheder selvfølgelig nyder godt af helt qua deres natur og størrelse.

Med dette så ikke være sagt, at det ikke er vigtigt at blive ved med at gennemgå den lovgivning, vi har, for at sørge for, at den og det regelværk, der er knyttet til den, bliver til at håndtere og bliver så enkel som mulig og, jeg er lige ved at sige, får skåret fedtet af en gang imellem. Noget af det gamle skal luges ud, og vi skal også søge, når vi laver ny lovgivning, at lave den så god, sådan at kvaliteten i hvert fald ikke kan komme under kritik for, at vi ikke har tænkt os om i forhold til, om det, man vil, den målsætning, man vil opnå, opnås på den letteste måde i forhold til administration i virksomhederne.

Begge de to målsætninger, gennemgang af den eksisterende lovgivning og regelværket og

skabelsen af en god lovgivning af høj kvalitet og en regulering af en høj kvalitet; er begge målsætninger, som bestemt ikke tilsidesættes af, at der skabes et erhvervsservicekoncept eller igangsættes et erhvervsservicekoncept. Det er noget, der bliver bedre plads til, bedre rum for, og som vi alle sammen skal gøre os umage for. Og jeg må da konstatere, at det indtil videre er relativt få i Folketinget, der bidrager med konstruktive forslag, der kan gennemføres, og som vil hjælpe både økonomisk og tidsmæssigt i virksomhederne.

Jeg konstaterede, at vi i dette år har kunnet afskaffe en række administrative byrder, alt sammen initiativer, der er kommet fra regeringen samtidig med et forslag, der er kommet fra CD om at tilrettelægge den offentlige kontrol på en meget mindre bebyrdende måde for de virksomheder, som igen og igen viser at have orden i sagerne, og så til gengæld kunne koncentrere nogle kræfter og dermed altså bebyrde de virksomheder lidt mere, som tit og ofte ikke har orden i tingene. Det er den såkaldte eliteordning, som vi sætter et par projektforsøg i gang med her i foråret, og som jeg venter mig meget af, så vi kan udfolde den i større dele af den offentlige kontrol.

Men jeg må konstatere, at vi – regeringspartierne, SF og Enhedslisten og CD – indtil videre står relativt ene om at komme med de reelle forslag, der kan gennemføres. De øvrige taler meget, det vil jeg meget gerne anerkende, men tale er såmænd ikke nok.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Det er lidt utroligt, man igen og igen skal høre, at det at føre lønregnskab og sende regninger ud til kunderne eller føre en kassebog skulle være det administrative bøvl. Det svarer til at påstå, at en tømremester har administrativt bøvl, fordi han skal købe søm og skruer. Sikke dog noget vrøvl. Det er jo slet ikke der, det ligger.

Men hvis ministeren ikke har forstået, hvad administrativt bøvl er, så er det selvfølgelig derfor, ministeren ikke kan fjerne noget af det. Så prøvede ministeren jo i et forsøg på at håne, ydmyge og nedgøre, hvad jeg sagde, at sige, at jeg havde slået hovedet ind i Berlinmuren igen og igen. Men se, ministeren sagde det jo i virkeligheden langt mere, end ministeren selv var klar over. Det er rigtigt. Forslaget er Berlinmuren.

Det er fuldstændig det samme, man gør. Da man ikke kan skjule det onde, altså alt det administrative bøv! , hvad gør man så? Så bygger man en mur udenom, sådan at man i hvert fald ikke kan se det. Det er det, man gør med lovforslaget. Man fjerner ikke det onde. Man fjerner ikke bøvlet. Man bygger en mur, så man ikke kan se det længere. Og det allerværste er, at man kun gør det for en periode af 3 år. Så lige så snart virksomhederne har vænnet sig til, at der er nogle andre, der gør det for dem, og man ikke længere kan se det onde og alle problemerne, så kommer det væltende tilbage.

Det er ikke fint at gøre det på den måde. Det svarer til, at man står og slår sig selv i hovedet med en hammer og konstaterer, at det gør ondt. I stedet for at holde op med at slå sig selv i hovedet med hammeren, så tager man nogle Panodiler og håber på, at det er nok. Det er det ikke. Fjern årsagen.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Når erhvervsministeren taler om, at jeg herfra har udtalt mig måske mod bedre vidende og oven i købet siger, at det kunne i givet fald være efter at have lyttet til andre i Venstres folketingsgruppe, så er der åbenbart behov for at få et par forhold præciseret.

Jeg nævnte, at ministeren havde givet tilsagn om at reducere mængden af regler, krav om indberetning, med 25 pct. Jeg forstår nu, at ministeren siger 20 pct. Hvis det er det, uenigheden består i, så beklager jeg. 20 pct. er også en flot målsætning, som vi meget vil håbe lykkes at gennemføre for ministeren.

Men jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren mener, at administrativt bøv! og byrder er fjernet for de små virksomheder, hvis blot man, som lovforslaget her lægger op til, lader andre administrere dem. Jeg synes, det kunne være nyttigt i denne sammenhæng at få en bekræftelse på, om det er ministerens definition af at fjerne det administrative bøv! for de små virksomheder.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg kan såmænd godt forstå, at det er vanskeligt at diskutere det her, for jeg var sådan set meget, meget omhyggelig med at fortælle, hvad det var – og det har jeg været nu i snart 2 år, som hr. Kim Andersen også bemærkede – jeg faktisk

stillede i udsigt, at jeg ville arbejde videre med i forlængelse af de initiativer, som også min forgænger har været optaget af, og det var at lette de administrative byrder med 20 pct. for særligt de små virksomheder.

Det, som hr. Kim Andersen har brugt som formulering, var 25 pct. Ja, hvis vi så siger: Pyt med det. Vi når også de 25 pct., tror jeg sågar, men det blev så oversat til: Reducere antallet af love og regler. Se, det har jeg aldrig sagt. Det er der heller ingen andre i regeringen, der har sagt. Og det tror jeg heller aldrig nogen sinde, hr. Kim Andersen ville vove at sige, hvis han havde noget som helst ansvar i det danske samfund.

Så jeg vil gerne sige, at hvis man skal citere, hvad der loves, så synes jeg, det er rimeligt, at man citerer, hvad der er lovet. Og jeg mener faktisk, vi kan leve op til løftet, og vi kan komme videre endda, også med de andre initiativer. Samlet set vil de tre initiativtyper – nemlig at skabe bedre regler end dem, der er, at vi reducerer og ændrer, forny og forbedrer dem, vi har, og så sørger for en bedre håndtering – bidrage til en lettelse af de administrative byrder. Og det er selvfølgelig ikke bare ved at overlade dem til de andre, til andre at lave dem. Det er samlet set det, andre laver for én, omkostningen ved det og tidsbesparelsen ved det, man selvfølgelig skal se under ét.

Og der tror jeg såmænd, som jeg også har sagt det for ganske nylig, at vi når det også inden de 3 år.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg forstår altså, at det var et ja. Erhvervsrericeloven er udtryk for, at man søger at reducere det administrative bøv! med 20 pct. Man skal nok nå målet, man når måske også de 25 pct., siger ministeren. Det er et spørgsmål om at have et organ her og en mulighed for, at andre kan løse det administrative bøv! for virksomhederne. Vupti, hokus pokus, så er det administrative bøv! væk. Vil ministeren, som har det store ansvar ikke bare for erhvervsområdet, men åbenbart også for samfundet, være venlig at bekræfte det. Og vil ministeren så i øvrigt føje til, hvad det er, denne lovgivning søger at løse for, de små virksomheder, som de i dag ikke kan få løst på et hvilket som helst regnskabskontor eller revisionskontor.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Til ministerens optimistiske vurdering og håb om at fjerne 20-25 pct. af det administrative bøvl for mindre virksomheder, må jeg spørge, om ministeren også tror, det gælder landbruget, hvor man har vedtaget et meget kompliceret nyt kvælstofregnskab, og hvor vi sandsynligvis i næste uge vedtager et nyt krav om medicinregnskab, altså antibiotikaregnskab, og hvor de papirmængder, der kommer ud, bliver tykkere og tykkere, og hvor man, selv om man kun har tre linjer ud af 36 sider, man skal udfylde, så altså den ene gang om året skal sætte sig ind i de 36 sider for ikke at lide tab ved at arbejde med en eller to decimaler, f.eks. osv.

Jeg vil gerne høre, om ministeren har taget landbruget med i sin vurdering af det med at reducere det administrative bøvl. Så tror jeg i hvert fald, det kommer til at knibe.

(Kort bemærkning).

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg vil gerne sige til hr. Kim Andersen, som gerne vil overfortolke, at jeg selvfølgelig heller ikke før – det vil man kunne overtale sig om også i referaterne – på nogen måde antydede, at vupti, så er bøvlet væk. Det ville være helt absurd at sige.

Men det er klart, at den samlede virkning af, at kvaliteten forbedres, omsorgen for, at lovgivningen bliver bedre forberedt, at vi får advarsler i tide om urimelige konsekvenser på det administrative område for erhvervslivet, som gør, at lovgivninger ændres forud for, at vi overhovedet kommer til at behandle dem her i Folketinget, indsatsen for at skabe enklere regler iblandt de regler, vi har – vi har f.eks. på det område, vi begge beskæftiger os med her i Folketinget i øjeblikket, nemlig søfartsområdet, skabt en helt gennemarbejdet, moderniseret lovgivning, som er betydelig enklere at have med at gøre for de pågældende erhverv – og så også indsatserne bl.a. her med erhvervsservice i forhold til at forenkle, professionalisere håndteringen, sådan så man også skaber stordriftfordele for de små virksomheder, ja, det er samlet set initiativer, som er med til at reducere vægten af de administrative byrder.

Så spørger hr. Ole M. Nielsen, om det også gælder landbruget. Nu har jeg ikke gjort det sådan specifikt op, om det gælder det ene eller det andet eller det tredje erhverv. Men landbruget er jo i en lang række sammenhænge ganske

anderledes behandlet i Danmark, fordi vi til landbruget har knyttet en lang række ordninger, som i sig selv er ret besværlige at have med at gøre, men som udløser ganske store støttebeløb, som er et led i den europæiske landbrugs-politik. Og som hr. Ole M. Nielsen meget præcist sagde i sit eget indlæg, er det jo netop i sådan nogle sammenhænge, hvor der er behov for ganske meget kontrol. Vi ved jo også, at der med hensyn til behovet for at sikre sundere fødevarer og også et rimeligt miljø og rent vand i Danmark, i forhold til landbruget er brug for nogle særlige indsatser.

Så landbruget har en lang række ekstra problemer, som adskiller det fra andre erhverv, men det er spørgsmål, som er ganske væsentlige at få løst, og som ...

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Taletiden er udløbet. Hr. Ole M. Nielsen har en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

De par eksempler, jeg nævnte fra landbruget, har ikke noget med EU-tilskud at gøre. Det har måske lidt med kvalitet at gøre, i hvert fald miljøkvalitet, når det var kvælstofregnskabet, jeg snakkede om f.eks., men jeg kunne nævne flere: Vi har jo CO₂-regnskaber f.eks., jeg ved ikke, hvad vi har af regnskaber, der skal laves. Det er rigtig mange, men det er jo netop, fordi landbruget er et specielt erhverv, hvor der er mange enkeltmandsvirksomheder, ikke enkeltmandsejede, men altså enkeltmandsvirksomheder, altså nul ansatte. Det er jo netop derfor, det er berettiget at få denne her bestemmelse ændret, at det er nul til ti beskæftigede og ikke en til ti, fordi der er alle de andre typer af administrative byrder end lønregnskab.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 128: Forslag til lov om refusion af udgifter til uddannelse i forbindelse med aktivering m.m. samt ændring af flere love.

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 7/12 99).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Carsten Hansen (S):

Det er jo et ret teknisk lovforslag, vi behandler her. Det er udmøntningen af en del af finanslovaftalen fra sidste år, faktisk en del af det omkring aktiv arbejdsmarkedspolitik, hvor det jo er hensigten at skabe parallelitet mellem aktiveringsansvar og finansieringsansvar. Kort sagt: De, der bestiller musikken, betaler også for den.

Forslaget gælder for alle aktiveringsforløb med henvisning til uddannelsesinstitutioner, altså under Undervisningsministeriet, og så gælder det den aktive socialpolitik med uddannelsesaktiviteter for aktiverede og kontanthjælpsmodtagere.

Men det, som jo egentlig er aktuelt, synes jeg – for det er ret teknisk alt det andet – er, at forslaget også indeholder en overgangsordning for daghøjskolerne, hvor 60 pct. af brugerne jo egentlig er aktiverede. Det er jo ingen hemmelighed, at vi i Socialdemokratiet sammen med det store flertal af uddannelsesordførere i Folketinget har været optaget af at skabe en god og en ordentlig overgangsordning for brugerne og daghøjskolerne, og jeg vil gerne kvittere for det samarbejde, vi har haft i Folketinget i forhold til den overgangsordning, der er skabt.

Det er jo en ordning, der sikrer, at brugerne og daghøjskolerne får så gode vilkår som overhovedet muligt for at tilpasse sig den overgangsfase, der må ligge i en ændret finansieringsform. Og det skal ikke skjules her fra tællerstolen, at vi for vort vedkommende i dag glæder os over, at så stort et flertal i denne sag har været fremkommelige i ønsket om at sikre brugerne og daghøjskolerne den placering og den overgangsordning, de har fået.

Jeg vil også sige til slut, at det jo er vigtigt i forhold til daghøjskolerne, at vi på sigt sikrer dem i forhold til den reform, vi er i gang med på hele VEU-området, hvor vi jo på det neder-

ste niveau, altså det, der hedder FVU-niveauet, gerne skulle bruge daghøjskolerne, og vi er glade for, at de fortsat kan opleve og oplyse i forhold til de svagest uddannede i det her samfund.

Helga Moos (V):

Formålet med L 128 er at skabe parallelitet mellem dem, der har ansvaret for at aktivere, og dem, der betaler for aktiveringen. Som det er nu, kan der være en interesse i at placere den aktiverede dér, hvor den aktiverende myndighed slipper for at betale, og det er ikke rimeligt.

Ordningen med parallelitet kommer til at gælde både for de ledige, der skal aktiveres under AF, og for de ikkedagpengeberettigede, der skal aktiveres af kommunerne. Der bliver etableret en overgangsordning for daghøjskolerne, fordi de bliver særlig berørt af loven. 60 pct. af deltagerne på daghøjskolerne er under aktivering.

Overgangsordningen bliver af 5 års varighed. Så sker der en gradvis indfasning af finansieringen over de 5 år, både når det gælder AF, og når det gælder kommunerne. Tilsvarende tilføres AF og kommunerne bevillinger fra staten og amtskommunerne svarende til de forventede udgifter til aktiveringsforløb på uddannelsesinstitutionerne.

Alt i alt lyder det rimeligt, og Venstre kan tilslutte sig lovforslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan også tilslutte sig forslaget. Den parallelitet, der er mellem aktiveringsansvar og finansieringsansvar, er meget fornuftig, så der ikke bliver spekuleret i at placere nogle ting, hvor man ikke har ansvaret.

Vi er også enige i de bemærkninger, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Carsten Hansen, var inde på omkring daghøjskoleforløbet. Jeg synes, den overgangsordning, man har fundet frem til, er blevet rimelig fornuftig. Der har været et godt samspil, en god dialog Folketingets partier imellem. Så alt i alt et fornuftigt forslag, som vi kan tilslutte os.

Aage Frandsen (SF):

Der er tale om et lovforslag, som er en udmøntning af finanslovaftalen fra sidste år, en finanslovaftale, som regeringen indgik med Venstre, De Konservative, CD og Kristeligt Folkeparti, og det var i det hele taget en finanslovaftale, som vi grundlæggende var uenige i. Vi var også